

PATHFINDER

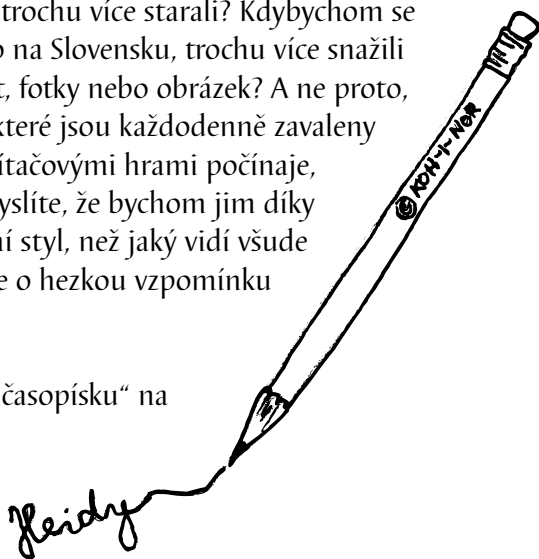

DOCELA OBYČEJNÁ SCHŮZKA

Jako každý týden jsem si připravovala program schůzky pro mé „pathfiky“. Vtom jsem si uvědomila, jak se na ně těším, i když pak přijdu domů zase pěkně utahaná. Je to vlastně velká přednost, že mohu dětem „něco“ předávat. Mohu jim ukazovat velikou Boží lásku v přírodě a spoustu jiných věcí. Pro někoho snad úplně jasná věc, pro mě to však znamenalo impulz nové síly a nadšení pro další práci. A tak jsem si hned dala předsevzetí do nového roku: I když mě často honí čas, přesto chci dál část z něj věnovat dětem v Pathfinderu.

Přála bych si, milí kamarádi vedoucí, abychom si společně dali ještě jedno předsevzetí. Co kdybychom se o tuhle naši přílohu trochu více starali? Kdybychom se všichni, ať už v Čechách, na Moravě nebo na Slovensku, trochu více snažili poslat občas nějaký ten článek, zkušenost, fotky nebo obrázek? A ne proto, že si to někdo přeje, ale pro „naše děti“, které jsou každodenně zavaleny nepřeborným množstvím informací, počítačovými hrami počínaje, časopisy a televizí zdaleka nekonče. Nemyslíte, že bychom jim díky naší příloze mohli ukázat také jiný životní styl, než jaký vidí všude kolem? Co třeba začít tím, že se podělíme o hezkou vzpomínku na akci, nebo... no, vždyť víte.

Těším se na vaše příspěvky do NAŠEHO „časopísku“ na adrese: heidy.m@centrum.cz.
Přeji vám Boží vedení ve vaší práci.

JAK SE MÁME A CO DĚLÁME...

My z oblasti Divoký západ jsme prožili moc zajímavou akci, a tak se o ni chceme s vámi podělit – třeba vám poslouží jako inspirace.

KLÍČE OD PEVNOSTI BOYARD

Sobota dopoledne proběhla ve sborovém domě na Klatovské. Kázání si pro nás připravil Michal Čančík, který nás vyzval, abychom tentokrát nevypínali mobily, ale naopak, abychom je měli zapnuté a připravené použít. Po obědě jsme se šli podívat na Plzeň a okolí z věže kostela na náměstí. Z výšky něco přes 100 metrů jsme se brzy ocitli pod vodou, a to v bazénu. Řádili jsme, hráli různé hry a skákali nejnemožnější skoky do vody. Ty pak hodnotila tříčlenná porota. V neděli jsme se autobusem přesunuli do malé vísky neda-leko Plzně, kde stojí zřícenina hradu. Ta nám posloužila jako pevnost s názvem Boyard. Na ní jsme plnili nejrůznější úkoly, které nám připravili boyardští strážci a samozřejmě otec Furat. Odměnou pro všechny bylo něco na zub. A pak, jak už to na víkendovkách bývá, nastalo loučení. Byl to nabitý víkend plný her – a už se těšíme na další.

TAK ZASE NĚKDY AHOJ! FEĎA

DRSOŇ 2003

Hledání cesty k dětem znamená také přesné zacílení na konkrétní věkovou a zájmovou skupinu. Proto jsme v Jižním kříži pro letošní rok připravili několik úzce zaměřených akcí. Jednou z nich byl též „Drsoň“. Jednalo se o víkend určený pro 13-16leté, s důrazem na přežití v extrémních podmínkách. Jak to tedy dopadlo? Setkali jsme se v příjemném a útulném bytě uprostřed Novohradských hor. Zde jsme absolvovali dvě zajímavé diskuse. Karel začal povídání u kachlových kamen na téma: „Slyšíte ve svém životě hovořit Boha?“ V sobotu dopoledne jsme se dělili o postřehy a názory nad tématem: „Hřích nebo ‚jenom‘ problém“. Blížil se konec soboty a s ním ostře kontrastovala i změna našeho prostředí. Všichni byli rozděleni do týmů a v uzavřené dodávce bez oken postupně dovezeni do terénu. Čekal je náročný desetihodinový pochod s plnou polní, a navíc v noci. Všechny týmy však orientaci i kilometry zvládly na výbornou, a tak jsme nedaleko zříceniny hradu Sokolí mohli zalehnout do připravených stanů (teplota byla -1 °C). Všichni ale byli připraveni, a tak nikdo neumrzl. Krásné modré ráno nás přivítalo na skalním lezeckém terénu Sokolí, kde jsme si zalezli a zaslánovali. Prožili jsme myslím prima víkend, zjistili jsme, čeho jsme schopni, přemýšleli nad důležitými tématy a utužili svá přátelství. Zkuste to taky :-)

DAWY

KLÍČE OD PEVNOSTI BOYARD

DRSOŇ 2003

Co je pravda, a co iluze? Kdo jsem a kterým směrem se mám vydat? Kdo je za stvořením a jaký má s námi zájem? Chceš pasivně přijímat diktát okolí, anebo se porvat za svoji budoucnost? Na tyto struny brnká trilogie Matrix, která právě vstoupila do kin. Snad každý, pro koho je život víc než dnešní den, na podobné tóny slyší. Navíc je tento film nabitý myšlenkami, které napovídají mnohem víc, než zaznělo z reproduktorů. Proto jsem se také přidal, abych byl svědkem této horečky. Matrix mě uchvátil svým zpracováním i odvahou definovat. Není v něm mnoho „omáčky“, není mnohoznačný, i když se takovým může zdát. A v tom je jeho skrytá síla, že totiž veškerou svou energií míří jedním směrem a opustí tě jakoby kousek před

cílem. Autor přesně ví, co a komu chce říct, přesto vede diváka tak, aby se sám našel v roli objevitele něčeho, co snad ani neumí pojmenovat. Je to film, který mohu vřele doporučit každému, kdo chce přemýšlet. Zároveň je filmem, před kterým chci varovat nekritického diváka. Matrix je vlastně výborně natočená reklama. Není pouhou zábavou, chce tě připravit k rozhodnutí. Co ti tedy nabízí? Na pozadí je zřetelný biblický boj dobra se zlem, lze si také všimnout celé řady podobností ve jménech a situacích. V nich se odehrává děj, který začíná prolomením iluze, ve které se lidstvo nachází. Děj tedy začíná zjištěním, že skutečnost je úplně jiná — neradostná. Budoucnost bez budoucnosti. Film pokračuje bojem mezi iluzí a realitou. Vizi v neradostné realitě je očekávání vyvoleného a odvaha postavit se nepříteli osudu. Víra ve vyvoleného je důležitá, protože dává sílu žít, i když je jen (jak se později ukáže) další iluzí. Iluzí, která je v konečném důsledku neškodná pro ty, kteří v ni věří. Vyvoleného v sobě musel Neo rozpoznat, respektive se rozhodnout jím být. Vědma, neotřesitelný symbol cesty k realitě, je odhalena opět jako iluze (tedy program). Nezbývá než hledat vnitřní sílu v sobě samém. Dějem se mihne jakoby mimoděk architekt, který se snaží mistrnou hrou s iluzí udržovat rovnováhu. Realita, která se zdá černá a bílá, se nakonec projevuje jako schopna společné existence v nově nastoleném míru (rovnováze mezi dvěma póly). V závěrečném boji (na nebi) poráží vyvolený i ve své křehkosti představitele

O PŘÍRODĚ V BIBLI

zla (naklonovaného), který v konečném důsledku bojuje proti oběma stranám (zbloudilý program agent Smith, jehož vírou je, že „mysl života je v jeho konci“). Vítězí zdánlivě nečestnou zbraní nové generace, totiž něčím, co zlomí nadvládu zla — láskou, která vyvěrá z vyvoleného. Láska je tedy něčím, k čemu se lze dopracovat, co lze v sobě stvořit po svém osobním rozhodnutí. Láska — projev vyššího bytí — tedy vše uvedla do rovnováhy, a tak už není černá a bílá, dobro a zlo, ale nastal čas nového věku.

Při odchodu z kina jsem přemýšlel o lidech kolem sebe, o mladých lidech ve svém okolí s obavou o jejich příští rozhodování na pozadí této trilogie. Víím, že otázky, které Matrix pokládá, se nedají ignorovat ani zakázat (to je omyl mnoha dospělých), a proto hledejme stejně vážně správné odpovědi v jazyce dnešních mladých lidí. Mějme odvahu, navzdory většinovému nadšení, nad věcmi kriticky a odvážně přemýšlet. Boj o člověka se totiž odehrává v jeho mozku.

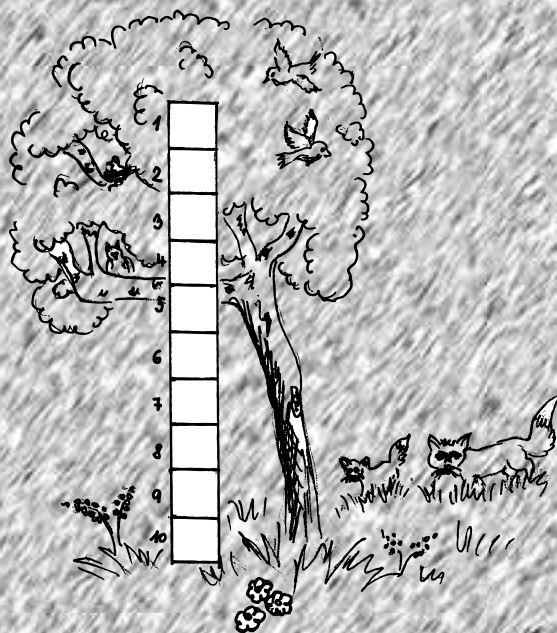
Abakuk 3,2 „Hospodine, slyšel jsem tvou zprávu; bojím se o tvoje dílo, Hospodine, v tento čas je zachovej...“

DAWY

U otázek 1, 3, 4, 6, 7 a 9 pište 1. písmeno svých odpovědí.

U otázek 2, 5, 8 a 10 pište 2. písmeno svých odpovědí.

1. O kterém zvířeti je napsáno, že se bude pást s vlkem? Iz 65,25
2. O kterém zvířeti (mimo osla) je napsáno, že zná svého pána lépe, než znali Izraelci Hospodina? Iz 1,3
3. O kterém z živočichů je napsáno, že byl v ráji nejchytřejší? Gn 3,1
4. Které zvíře před nikým neustoupí? Př 30,30
5. Pták žijící na vysokých nohách, který je spolu s jinými dán nám lidem za příklad v dodržování Hospodinových řádů. Jr 8,7
6. Která rostlina vyrostla za jedinou noc? Jon 4,6-10
7. Co sužovalo lid při osmé egyptské ráně? Ex 10,14
8. Jaké plody vyrostly z Áronova prutu? Nu 17,23
9. Jaký druh obilí sbírala Rút na Bóazově poli? Rt 2,17
10. Jaké stromy dodaly dřevo na Davidův dům? 2 S 7,2

STEZKA PÍSMÁKŮ

2003

CELOSTÁTNÍ SOUPEŘEDÍ DĚTÍ VE ZNALOSTI BIBLIE

První kolo proběhlo, jak je již tradicí této soutěže, „korespondenčně“. Druhé kolo se konalo v Praze, a to ve sboru Církve československé husitské na Vinohradech. Soutěžící v obou kolech měli za úkol odpovídat na otázky z knih Rút, Kazatel, Skutků a Evangelii. Zároveň také proběhla beseda s rodiči a vedoucími. Druhého kola akce se zúčastnilo 114 dětí a 17 organizací. Z toho bylo 35 soutěžících z Klubu Pathfinder a dalších 22 soutěžících z CASD.

Cenami pro vítěze (a nakonec i pro všechny soutěžící) byly tradičně knihy věnované sponzory, kterými letos byly: Advent-Orion, Mezinárodní biblická společnost (česká pobočka), Klub Pathfinder a redakce měsíčníku Junáka „Na dobré stopě“. Tímto jim chceme poděkovat za spolupráci.

Umístění v 2. kole soutěže „Stezka písmáků“ 2003 (z technických důvodů uvádíme pouze 1. místa v jednotlivých kategoriích)

Soutěž týmů

V kategorii „N“

1. místo: tým z Klubu Pathfinder z Honezovic – Ludmila a Lída Fictumovy

V kategorii „M“

1. místo: dva týmy – tým z Klubu Pathfinder „Kořata“ z Honezovic a tým ze sobotní školky

V kategorii „S“

1. místo: tým z Klubu Pathfinder ve Veselí nad Moravou (Ondřej Cigoš, Bohumil Cigoš)

Soutěž jednotlivců

V kategorii „N“

O 1. místo se podělily: Magdalena Holcová z Římskokat. farnosti u sv. Ignáce v Praze a Bára Chaloupková ze sboru Česko-bratrské církve evangelické v Bučině

V kategorii „M“

1. místo: Michal Krchňák z Křesťanského společenství v Liberci

V kategorii „S“

O 1. místo se podělili: Adam Petřů z Junáka v Broumově-Bylnici a Jiří Kantor z Klubu Pathfinder v Tišnově

Sponzoři akce:

K LÍČOVOU DÍRKOU DO PŘÍRODY

„Jak se tak zamýšlím, musím konstatovat, že je moc krásné vědět, že Bůh dal každému stvoření něco zvláštního. Ne že bych byl pyšný, to tedy ne. Ale můj Stvořitel mi tak zajímavě orámoval každé mé peříčko zlatou barvou — radost pohledět. Proto mi říkají Kulík zlatý. Jinak si občas připadám, jako bych prolétl komínem, jsem totiž dost černý. Narodil jsem se na Aljašce, v malé prohlubni vystlané mechem. Celkem brzy jsem se naučil létat. Hrozně rád jím. Já to totiž potřebuji. Při stvoření jsem byl „naprogramován“ na takovou menší nadváhu, abych měl dostatek paliva na leteckou cestu od nás z Aljašky na Havaj, kde přezimuji. Tenhle výlet je dlouhý více než 4000 km! No vážně, nechci se chvástat, ale je to dost „drsný“. Po celé cestě totiž není jediný kousek pevniny, takže si nemohu ani na chvíli odpočinout. Letím 88 hodin nepřetržitě nad mořem! Vážení, je to fakt fuška, takhle tři dny a čtyři noci makat. Při tom pohnu křídly asi 250 000krát. To je, jako by člověk dělal v kuse 250 000 kliků. Ještěže nám Bůh ve-stavěl speciální zařízení pro orientaci, takový malý autopilot, který je přesně nasměřován na Havajské ostrovy. Tak tam spolu s kamarády v pohodě trefíme, i když jsme tam předtím nikdy nebyli. Bůh se o nás takto super postaral, že se mi chce celý den jen pískat a chválit ho. Tak já běžím zase papkat...“

PODLE KNÍŽKY „KDYBY ZVÍŘATA MOHLA MLUVIT“
PŘEVYPRÁVĚLA JITKA+LUCIE

